

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **O. G.**, bytom v R. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o vdovecký dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. mája 2007, č. k. 26Sd/53/2007 – 17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. mája 2007, č. k. 26Sd/53/2007 – 17, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 24. mája 2007, č. k. 26Sd/53/2007 – 17, zrušil rozhodnutie odporkyne zo 6. decembra 2006 číslo X. o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o vdovecký dôchodok, z dôvodu nesplnenia podmienok, uvedených v § 293n ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), pretože do troch rokov od smrti manželky nedovršíl dôchodkový vek a v tejto lehote nevznikla ani jeho invalidita, pri ktorej mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, ktorá by trvala k 31. júlu 2006.

Krajský súd rozhodnutie odporkyne nepovažoval za vecne správne, lebo nepovažoval za vykonaným dokazovaním doložený záver odporkyne, že navrhovateľovi podľa § 296n ods. 1 zákona o sociálnom poistení nárok na vdovecký dôchodok od 1. augusta 2006 nevznikol, lebo navrhovateľ nesplnil zákonom vyžadované podmienky pre vznik nároku na vdovecký dôchodok. Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne nesprávne zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie odporkyňa a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jej rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 372o ods. 4 a § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 293a zákona o sociálnom poistení vdovec, ktorého manželka zomrela pred 1. januárom 2004, nebol mu priznaný vdovecký dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 alebo mu zanikol nárok na vdovecký dôchodok pred 1. augustom 2006 a ku dňu smrti manželky, najneskôr do uplynutia troch rokov od smrti manželky, dovŕšil dôchodkový vek alebo bol uznaný invalidným a táto invalidita trvá aj po 31. júli 2006 z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, má nárok na vdovecký dôchodok po manželke, ktorá

a) ku dňu smrti bola poberateľkou starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku, invalidného dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo dôchodku za výsluhu rokov,

b) ku dňu smrti splnila podmienky nároku na starobný dôchodok, pomerný starobný dôchodok alebo získala dobu zamestnania na nárok na invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, alebo

c) zomrela v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania.

Zo spisov vyplýva, že manželka navrhovateľa zomrela 20. februára 1999 ako dôchodkyňa. Navrhovateľovi nebol priznaný vdovecký dôchodok pred 1. augustom 2006 a v čase jej smrti, (teda pred uplynutím troch rokov od smrti manželky) sa stal invalidným podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bol neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie. Podľa záverov posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia č. 1 Sociálnej poisťovne, pobočky v Rimavskej Sobote, ktorá posudzovala jeho zdravotný stav pre potreby rozhodnutia o invalidnom dôchodku, kontrolná lekárska prehliadka nebola potrebná. Z uvedených skutočností vyplýva, že navrhovateľ splnil všetky podmienky vrátane podmienky trvania invalidity v rozsahu 70% poklesu vykonávať zárobkovú činnosť.

Žiadosťou zo 4. septembra 2006 sa navrhovateľ domáhal priznania vdoveckého dôchodku podľa § 293n ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Nárok na vdovecký dôchodok vzniká za podmienok, ktoré sú uvedené v zákone. Nebolo však dostatočne preukázané, že navrhovateľ zákonom vyžadované podmienky pre vznik nároku na túto dávku nesplnil, lebo ak bol invalidný ku dňu smrti manželky (20. februára 1999) a posudková komisia nenariadila u neho vykonanie kontrolnej lekárskej prehliadky, aj po 31. júli 2006 sa jeho invalidita podľa § 29 zákona o sociálnom zabezpečení považuje za invaliditu s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% okrem prípadu, že by došlo k zmene pomerov, ktoré by nové posúdenie zdravotného stavu podmieňovali. Takáto zmena pomerov z vykonaného dokazovania nevyplýva, preto je navrhovateľ považovaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% s poukazom na znenie § 263a ods. 12 zákona o sociálnom poistení, ktoré stanovuje, že na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70% a poberateľa čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je 50%.

Iné posúdenie zdravotného poškodenia navrhovateľa podľa zákona o sociálnom poistení v rámci kontrolných lekárskejších prehliadok mohlo byť vykonané len v prípade, že by bol zdravotný stav navrhovateľa skúmaný na jeho žiadosť alebo pri zmene pomerov. Takéto zistenia však v danej veci nie sú v dávkovom spise doložené vykonaným dokazovaním. V podrobnostiach ohľadom postupu odporkyne pri skúmaní zdravotného stavu navrhovateľa

poukazuje odvolací súd na správne skutkové zistenia a právne zdôvodnenie súdu prvého stupňa uvedené na strane 5, posledný odsek rozsudku , ktoré odvolací súd považuje za vecne správne.

Skutočnosti, ktorými odporkyňa v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Krajský súd úplne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými námietkami navrhovateľa a správne právne posúdil vec.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu odporkyne nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, a odporkyňi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová